

ဒီယလေကျမ်း - အမှတ် ငါးဆယ့်ခြောက်

ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၇ ၏ နှက်နဲသဒ္ဓါအရာကို ဖော်ထုတ်ခြင်း—မဟာပဋ္ဌိတန်ဆာနှင့် သားရဲတစ်၏ နောက်ဆုံးပရောဖက်ပျောက်

Jeff Pippenger
2024-01-20

သမ္မာကျမ်းစာပရောဖက်ပျောက်တွင် ဖော်ပြထားသော နိုင်ငံတော်များ၏ နောက်ဆုံးပုံရိပ်ကို ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်း ၁၇ တွင် တွေ့ရသည်။ ထိုအခန်း၏ အခန်းငယ် ၃ တွင် ကောင်းကင်တမန်က မြက်ပြား ၇ ရောင်များနှင့်အတူ “မတရားသဒ္ဓါအကျင့်” ကို ကျူးလွန်ခဲ့ပြီး “ရမည်းစွာ” ပေါ်၌ ထိုင်လျက်ရှိသော ပရောဖက်ပျောက်၏ “အကျိုးမှားဆုံး ပဋ္ဌိတန်ဆာမ” ၏ တရားစီရင်ခံရေးကို ယေဟန်အား ပြောနိုင်ရန်အတွက် ယေဟန်ကို “တေကနုတာရ” သို့ ခေါ်ဆောင်သွားသည်။

ဖလားခုနစ်လုံးကို ကိုင်ဆောင်သော ကောင်းကင်တမန်ခုနစ်ပါးတွင် တစ်ပါးသည် လာ၍ ငါနှင့် စကားပြောကာ၊ “ဤအရပ်သို့ လာလော့။ ရမည်းစွာပေါ်၌ ထိုင်သော မဟာပဋ္ဌိတန်ဆာမ၏ တရားစီရင်ခံရေးကို သင့်အား ငါပြောပြပါ။ လောကီဘုရင်တို့သည် သူမနှင့် အိမ်ထောင်ရေးဖောက်ဖျက်ခြင်းကို ပြုကြပြီ။ မြက်ပြားပေါ်၌ နထိုင်သူတို့သည်လည်း သူမ၏ အိမ်ထောင်ရေးဖောက်ဖျက်ခြင်း၏ စပျစ်ရည်ကဏ္ဍ မူးယစ်လျက်ရှိကြပြီ” ဟု ဆို၏။ ထိုနောက် သူသည် ငါ့ကို ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် တေကနုတာရသို့ ဆောင်သွား၏။ ထိုအရပ်၌ ဘုရားကို ပြုစုထားသော အမည်များနှင့် ပဋ္ဌိတန်ဆာမ၏ ခေါင်းခုနစ်ခေါင်းနှင့် ဦးချိဆယ်ချောင်း ရှိသော နိမိတ်သော သားရဲတစ်ကောင်၏ ပေါ်၌ မိန်းမတစ်ယောက် ထိုင်လျက်ရှိသည်ကို ငါမြင်ရ၏။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၇:၁-၃။

ယေဟန်၏ ကိုယ်ပိုင်စကားအရ “တေကနုတာရ” သည် အဒေါ ၅၃၈ ခုနှစ်မှ ၁၇၉၈ ခုနှစ်၌ အဆုံးကာလသို့ရောက်သည်တိုင်အောင် ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာအုပ်စိုးမှု၏ တစ်ထောင်နှစ်ရာခြောက်ဆယ်နှစ်ကို ကိုယ်စားပြုသည်။

မိန်းမသည် တေကနုတာရသို့ ပြောင်းသွား၏။ ထိုနောက် သူမအတွက် ဘုရားသခင် ပြင်ဆင်တော်မူသော အရပ်ရှိ၏။ ထိုအရပ်၌ သူမကို ရက်ပေါင်း တစ်ထောင်နှစ်ရာခြောက်ဆယ်တိုင်အောင် ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ကုသခြင်းဖြင့်... ထိုပင် မိန်းမအား တေကနုတာရသို့ သူမ၏ အရပ်သို့ ပျံသန်းသွားနိုင်စေရန် ကြိုးပမ်းပြုစုသော လင်းယုန်၏ တောင်ပံနှစ်ဖက်ကို ပေးအပ်တော်မူ၏။ ထိုအရပ်၌ သူမသည် မြင့်မားစွာ မျက်နှာမှ ကင်းလွတ်၍ ကာလတစ်ကာလ၊ ကာလနှစ်ကာလနှင့် ကာလတစ်ဝက်တိုင်အောင် ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ခြင်းကို ခံရ၏။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၇:၆၊ ၁၄။

ဝိညာဉ်တော်၌ ယေဟန်သည် ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာ၏ အုပ်ချုပ်မှု နှစ်ထောင်နှစ်ရာခြောက်ဆယ် ကာလအတွင်းသို့ ပို့ဆောင်ခံရခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုနှစ်များကို ယဇေဗလေ၊ အာဟပ်နှင့် ဧလိယတို့၏ သမိုင်းကာလအတွင်း ဖြစ်ပွားခဲ့သော မိုးခေါင်ခြင်း သုံးနှစ်ခွဲက သင့်ကဇီ(၈)ပြုထားခဲ့သည်။ ထိုနှစ်များသည် ပုပ်ရဟန်းမင်းအဖွဲ့အစည်းသည် ၁၇၉၈ ခုနှစ်၌ သစေနိုင်သော ဒဏ်ရာကို ခံရသည်အထိ ဆက်လက်တည်ရှိရမည်ဖြစ်သည်။ အကဲဖြတ်မှုကား ထိုအရာသည် ပထမအမျက်ထွက်ခြင်း၏ အဆုံး၌ ဖြစ်ပေါ်ရမည်ဟု “သတ်မှတ်ထား” ခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ထိုပထမအမျက်ထွက်ခြင်းသည် သန်ရှင်းရာဌာနနှင့် စစ်တပ်အပေါ်သို့ ပဂန်ဝါဒနှင့် ပုပ်ရဟန်းမင်းဝါဒ ဟူသော ပျက်စီးစေသော အာဏာနှစ်ရပ်အားဖြင့် ကျရောက်စေခဲ့သော စစ်ပွဲ၏ အဆုံးဖြစ်သည်။ ဤအချက်အလက်များအားလုံးကို မကပြသမီက ဆောင်းပါးများတွင် ဖော်ပြဖူးဖြစ်သည်။

“ပညွတ်တန်ဆာကီ” ဟူသည်မှာ ဣရာယ၏ တုရုမိုပြညွတ်တန်ဆာကို ဆိုလိုသည်။ ထိုမိန်းမသည် “ဘုရင်တစ်ပါး၏နဂါးများ” ဟုဆိုသော သင်ကတေဆိုင်ရာ ခုနစ်ဆယ်နှစ်ကာလအတွက် မလှေ့လှေ့ခင်းခံရရန်ဖြစ်သည်။ အမရေကန်ပညွတ်ထောင်စု၏ သမိုင်းသည် သင်ကတေဆိုင်ရာ ထိုခုနစ်ဆယ်နှစ်၏ သမိုင်းပင်ဖြစ်ပြီး ထိုကာလကို သမုမာကျမ်းစာပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ပထမနိုင်ငံဖြစ်သော ဗာဗုလုံ၏ အာဏာစိုးမိုးစဉ်ကာလအတွင်း အကျဉ်းချခံရသော ခုနစ်ဆယ်နှစ်က ကိုဩဝင်ပုံဖော်ပြထားခဲ့သည်။ ထိုသမိုင်းကာလအတွင်း တုရုမို၏ ပညွတ်တန်ဆာကီသည် မလှေ့လှေ့ခင်းခံရရန်ဖြစ်သည်။ ထိုသမိုင်း၏ အဆုံး၌မူ သူမကို ပန်လည်အောက်မရေမည်ဖြစ်ပြီး တစ်ဖန် ထွက်၍ မိမိ၏သီချင်းများကို သီဆိုလျက် မြေကြီး၏ဘုရင်များနှင့် မတရားမထွေပျက်ပြုမည်ဖြစ်သည်။ ယခင်ကသည် ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာ၏ တရားစီရင်ခင်းကို မငြိစရရန် ပုပ်ရဟန်းမင်းအုပ်ချုပ်မှု၏ သမိုင်းအတွင်းသို့ ဝိညာဉ်အားဖြင့် ခေါ်ဆောင်ခင်းခံရသည်။ မတရားမထွေပျက်ပြုသော ယဇ်ပုရောဟိတ်၏ သမီးတစ်ဦးအတွက် စီရင်ချက်မှာ မီးဖြင့် မီးရှို့ခံရရန်ဖြစ်သည်။

ယဇ်ပုရောဟိတ်တစ်ဦး၏ သမီးအကင်္ဂါသုမဆို မိမိကိုယ်ကို ပညွတ်တန်ဆာပုဂ္ဂိုလ် မိမိကိုယ်ကို ညစ်ညူးစသော။ သူမသည် မိမိအဘကိုလည်း ညစ်ညူးစသော။ သူမကို မီးဖြင့် မီးရှို့ရမည်။ လဝေရာကျမ်း ၂၁:၉။

နောက်ဆုံးသော ဘေးဒဏ်ခုနစ်ပါးအနက် တစ်ပါးကို သွန်းလောင်းခဲ့သော ကောင်းကင်တမန်တော်တစ်ပါးက ယခင်ကအား ပေးခဲ့သော မဟာပညွတ်တန်ဆာ၏ တရားစီရင်ခင်းဆိုင်ရာ ရူပါရုံ၌ သူမသည် မီးဖြင့် လောင်ကျွမ်းစေခင်းခံရမည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

သင်မငြိခဲ့သော တိရစ္ဆာန်ပေါ်ရှိ ဦးချိဆယ်ချောင်းတို့သည် ထိုပညွတ်တန်ဆာမကို မှန်းတီးကင်္ဂါမည်။ သူမကို ပျက်စီးလျက် အဝတ်မဲ့ဖြစ်စေကင်္ဂါမည်။ သူမ၏အသားကို စားကင်္ဂါမည်။ မီးဖြင့် သူမကို လောင်ကျွမ်းစေကင်္ဂါမည်။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၇:၁၆။

အမရေကန်ပညွတ်ထောင်စုသည် လောကတစ်ခုလုံးကို သားရဲအား ကိုးကွယ်စေရန် လှည့်ဖြားသည့်အခါ၊ သားရဲသည်လည်း အကျိုးမှားသော ပညွတ်တန်ဆာပင် ဖြစ်သကဲ့သို့၊ အကျိုးမှားသော ပညွတ်တန်ဆာသည် ထိုင်လျက်ရှိသော ရုမော့မှာ လောကီလူမျိုးများဖြစ်ကြပြီး ထိုသူတို့သည် သူမ၏ အာဏာအောက်သို့ ဆောင်ကင်းခံရကမည်။ ထို့နောက် အမရေကန်ပညွတ်ထောင်စုသည် ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်းကီ၂၇ ၏ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဖော်ပြထားသော ဘုရင်ဆယ်ပါးအနက် အမင်းဆုံးဘုရင် ဖြစ်လာမည်ဖြစ်ပြီး ဤပုံဆောင်ချက်၌ အမရေကန်ပညွတ်ထောင်စုသည် ပညွတ်တန်ဆာနှင့် ပထမဦးစွာ မတရားသော မထွေပျက် ပြုသော ဘုရင်ကို ကိုယ်စားပြုသော်လည်း၊ ထို့နောက် သူမသည် ထိုအမှုကို ဘုရင်အပေါင်းတို့နှင့်အတူ ပါးမမြောက်စေမည်ဖြစ်သည်။

ဘုရင်များစွာအနက် ပထမဆုံးသောဘုရင်ကို၊ သီယာတီရအသင်းတော်၌ ယဇေဗလေဟု ကိုယ်စားပြုဖော်ပြထားသော မဟာပညွတ်တန်ဆာနှင့် လက်ထပ်ခဲ့သူ အာဟပ်အားဖြင့် ကိုယ်စားပြုထားသည်။ ယဇေဗလေ၏ တရားစီရင်ခင်းကို—အဆိုပါ မဟာပညွတ်တန်ဆာ၏ တရားစီရင်ခင်းကို—အမရေကန်ပညွတ်ထောင်စု၏ အာဏာအားဖြင့် အသင်းတော်နှင့် အစိုးရ မဟာမိတ်ဖွဲ့မှုအတွင်းသို့ အတင်းအကျပ် သွတ်သွင်းခံရမည့် ဘုရင်ဆယ်ပါးက ပါးမမြောက်စေမည်။ ထိုဘုရင်များသည် ပညွတ်တန်ဆာအပေါ် မိမိတို့၏ မှန်းတီးမှုရှိနေသော်လည်း၊ ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာစနစ်အား လောကကို အုပ်စိုးစေခင်း (ရုမော့ပေါ်၌ ထိုင်စေခင်း) ကို ခွင့်ပြုရန် သဘောတူကင်္ဂါမည်။

သင်မငြိသော ချိဆယ်ချောင်းတို့သည် ရှင်ဘုရင်ဆယ်ပါးဖြစ်ကြ၏။ ထိုသူတို့သည် ယခုတိုင်အောင် နိုင်ငံတော်ကို မရရှိကင်းသော်လည်း၊ သားရဲနှင့်အတူ တစ်နာရီမျှသာ ရှင်ဘုရင်များကဲ့သို့

အာဏာကို ခံယူကုန်ပြီမည်။ ထိုသူတို့သည် စိတ်တစ်ခုတည်းရှိကြ၍၊ မိမိတို့၏ အာဏာနှင့် ခွန်အားကို သားရဲအား အပ်နှံကုန်ပြီမည်။ ထိုသူတို့သည် သိုးသင်္ဃာနှင့် စစ်တိုက်ကုန်ပြီမည်။ သို့သော် သိုးသင်္ဃာသည် ထိုသူတို့ကို အောင်မြင်လိမ့်မည်။ အကခြင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်သည် သခင်တို့၏သခင်၊ ရှင်ဘုရင်တို့၏ရှင်ဘုရင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုပင် ကိုယ်တော်နှင့်အတူရှိသောသူတို့သည် ခေါ်တော်မူခြင်းခံရသောသူ၊ ရွေးချယ်တော်မူခြင်းခံရသောသူ၊ သစ္စာရှိသောသူများ ဖြစ်ကြ၏။ ထိုနောက် သူက ငါ့အား ပြောသည်မှာ၊ သင်မငြိသော ရေများ၊ ပညွတ်နံဆာမ ထိုင်နေသော ထိုရေများသည် လူမျိုးများ၊ လူအစုအဝေးများ၊ တိုင်းနိုင်ငံများနှင့် ဘာသာစကားများ ဖြစ်ကြ၏။ သင်မငြိသော သားရဲပေါ်ရှိ ချုံဆယ်ချောင်းတို့သည် ပညွတ်နံဆာမကို မှန်းကုန်ပြီမည်။ ထိုသူတို့သည် သူမကို ပျက်စီးညှိုးနွမ်းစေ၍ အဝတ်အစားမဲ့စေလိမ့်မည်။ သူမ၏ အသားကို စားကုန်ပြီမည်။ သူမကို မီးဖွင့် မီးရှို့ကုန်ပြီမည်။ အကခြင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် မိမိ၏ အလိုတော်ကို ပညွတ်စုံစေရန်နှင့်၊ စိတ်တူညီစေရန်၊ မိမိတို့၏ နိုင်ငံတော်ကို သားရဲအား အပ်နှံစေရန် ထိုသူတို့၏ နှလုံးထဲ၌ ထည့်သွင်းတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်များ ပညွတ်စုံမည့်အချိန်တိုင်အောင် ဖြစ်၏။ သင်မငြိသော မိန်းမသည် မကြီးပြင်ပေါ်ရှိ ရှင်ဘုရင်တို့အပေါ် စိုးစံသော ထိုမျိုးကြီးဖြစ်၏။ ဗျာဒိတ် ၁၇:၁၂-၁၈။

“ဘုရင်ဆယ်ပါး” (ကုလသမဂ္ဂ) သည် အမှန်အားဖြင့် ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာစနစ်ကို မှန်းတီးကပြောလည်း၊ အခြေအနေများ၏ ဖိအားကြောင့် ကမ္ဘာကို တိုးတက်မြှင့်တင်ပေးလာသော ဘေးဒုက္ခများမှ ကယ်တင်နိုင်မည်ဟူသော အချည်းနှီးသော မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် မိမိတို့၏ ကာလတိုသာ တည်တံ့မည့် နိုင်ငံအာဏာကို ပုပ်ရဟန်းမင်း၏ အာဏာသို့ လွှဲအပ်ပေးကပြောသည်။ သူမ၏ လူညံ့ဖျားမှုကို သူတို့ သဘောပေါက်လာသောအခါ၊ လဝေဝတုတုကျမ်း၌ရှိသော ပညတ်တရား ပညွတ်စုံစေရန် သူမကို မီးဖွင့် လောင်ကျွမ်းစေမည့် ကိရိယာအဖြစ် သူတို့သည် ဖြစ်လာကပြောသည်။

“ဘုရင်ဆယ်ပါး” သည် ဘုရားသခင်၏ နောက်ဆုံးသောကာလရှိ လူမျိုးတော်အပေါ် သူတို့ ဆောင်ရွက်သော ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းအားဖြင့် “သိုးသင်္ဃာနှင့် စစ်တိုက်ကပြောသည်။

အဘယ်ကြောင့် တပါးအမျိုးသားတို့သည် ဆူပူအမျက်ထွက်ကပြောနည်း။ လူမျိုးတို့သည် အချည်းနှီးသောအမှုကို အကဲအစည်ပုံပြောပြနည်း။ မကြီးပြင်ပေါ်ရှိ ဘုရင်တို့သည် မိမိတို့ကိုယ်ကို ပြင်ဆင်၍၊ အုပ်စိုးရှင်တို့သည် ထာဝရဘုရားကိုငင်း၊ သူ၏ အဆီလိမ်းခံတော်မူသောသူကိုငင်း ဆန့်ကျင်လျက် အတူတကွ တိုင်ပင်ကပြော၊ “သူတို့၏ ချည်နှောင်ခြင်းတို့ကို ငါတို့ ချိုးဖျက်ကပြော၊ သူတို့၏ ကြီးမြားကို ငါတို့ထံမှ ပစ်ချစို့” ဟု ဆိုကြ၏။ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ထိုင်တော်မူသောသူသည် ရယ်မောတော်မူလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချတော်မူလိမ့်မည်။ ထိုနောက် အမျက်တော်ဖြင့် သူတို့အား မိန့်တော်မူ၍၊ ပြီးထန်သော အမျက်တော်ကြောင့် သူတို့ကို ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်စေတော်မူလိမ့်မည်။ ဆာလံကျမ်း ၂:၁-၅။

ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာစနစ်အတွက် မကြီးပြင်ပေါ်ရှိ မင်းကြီးတို့က ဆောင်ရွက်သော ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းသည်လည်း ခရစ်တော်ကို ကားတိုင်ပင်၌ ပုလွန်ကပြောသို့ပင် ဖြစ်သည်။

ကိုယ်တော်၏ကျွန် ဒါဝိဒ်၏နှုတ်ဖြေ၊ “အဘယ်ကြောင့် တပါးအမျိုးသားတို့သည် အမျက်ထွက်ကပြောနည်း။ လူမျိုးတို့သည် အချည်းနှီးသောအရာတို့ကို စိတ်ကူးကံဖြည့်ကပြောနည်း။ မကြီးပြင်ပေါ်ရှိ ရှင်ဘုရင်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ အုပ်စိုးရှင်တို့သည် ထာဝရဘုရားနှင့် သူ၏ ခရစ်တော်ကို ဆန့်ကျင်၍ စုဝေးကပြောဟု မိန့်တော်မူခဲ့၏။ အမှန်စင်စစ် ကိုယ်တော်လိမ်းကျွတ်တော်မူသော ကိုယ်တော်၏ သန့်ရှင်းသောသား ယရှေ့ကို ဆန့်ကျင်၍ ဟရေဒ်နှင့် ပုန်တိုက်ပတ်တို့သည် တပါးအမျိုးသားတို့၊ ကုသရလေလူမျိုးတို့နှင့်အတူ စုဝေးကပြော ထိုသို့ စုဝေးကပြောမှာ ကိုယ်တော်၏ လက်တော်နှင့် ကိုယ်တော်၏ အကပြောက ကြောင့် သတ်မှတ်တော်မူခဲ့သမျှကို ပုလွန်စေရန် ဖြစ်၏။ တမန်တော်တို့ထု ၄:၂၅-၂၈။

ခရစ်တော်ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်ပင်၍ ရိုက်သတ်စဉ် ကိုယ်တော်ကို ဆန့်ကျင်၍ ထကွခြွဲသော “မမြတ်ကြီး၏ ရှင်ဘုရင်များ” သည် ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်းကြီး ၂၇ ၌ ဖော်ပြထားသော “ရှင်ဘုရင် ဆယ်ပါး” ကို ရည်ညွှန်းပြီး ထိုသူတို့သည် ကိုယ်တော်၏ လူမျိုးတော်ကို ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းအားဖြင့် သိုးသငယ်ကို တစ်ဖန် စစ်တိုက်ကြ၏။ လက်ဝါးကပ်တိုင်၍ ထိုရှင်ဘုရင်များသည် ခရစ်တော်ကို “ဝိုင်းရံ” ခဲ့ကြသော “လူဆိုးတို့၏ အစုအဝေး” ဖြစ်ကြပြီး နောက်ဆုံးသောနေ့ရောက်ကာလ၌ ကိုယ်တော်၏ လူမျိုးတော်နှင့်လည်း ထိုသို့ပင် ပြုကြလိမ့်မည်။

ခွေးတို့သည် ကျွန်ုပ်ကို ဝိုင်းပတ်ကပြီ။ မတရားသောသူတို့၏ အစုအဝေးသည် ကျွန်ုပ်ကို ဝန်းရံပတ်ဆို့ကပြီ။ သူတို့သည် ကျွန်ုပ်၏ လက်များနှင့် ခြေများကို ထိုးဖောက်ကပြီ။ ကျွန်ုပ်၏ အရိုးအပေါင်းကို ရတောက်နိုင်၏။ သူတို့သည် ကျွန်ုပ်ကို ကြည့်ရှု၍ ငေးမောကြ၏။ သူတို့သည် ကျွန်ုပ်၏ အဝတ်တန်ဆာများကို အချင်းချင်းခွပ်ယူကပြီ။ ကျွန်ုပ်၏ အဝတ်လွှာအတွက် စာရေးတံချက်ကြ၏။ ဆာလံကျမ်း ၂၂:၁၆-၁၈။

မဟာပညွတ်တန်ဆာမကို တရားစီရင်ခြင်းသို့ ဆောင်ကြဉ်းသော ဘုရင်ဆယ်ပါးသည်၊ သူမသည် ယဇ်ပုရဇာတိတ်၏ သမီးဟု မိမိကိုယ်ကို ကြေညာဝန်ခံသော ပညွတ်တန်ဆာမဖြစ်သောကြောင့်၊ သူမကို မီးဖြင့် မီးရှို့ကြလိမ့်မည်။ ထိုဘုရင်များကို “ခွေးများ” ဟုလည်း ကိုယ်စားပြုဖော်ပြထားပြီး ဘုရင်ဆယ်ပါးသည် မဟာပညွတ်တန်ဆာမကို မီးဖြင့် မီးရှို့ရုံသာမက၊ သူမ၏ “အသားကိုလည်း စားကြလိမ့်မည်။” ယဇေဗလ၏ သခင်ဖြစ်သူ သူမကို မျိုးရိုးပေါ်မှ ပစ်ချ၍ မပြေပင်၌ ပန်ကြဲစေသောအခါ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ပြီး ထိုနောက် ခွေးများလာ၍ သူမ၏အသားကို စားကြ၏။

ယဟေသည် ယဇေရလေမျိုးသို့ ရောက်လာသောအခါ ယဇေဗလသည် ထိုသတင်းကို ကြားသိလေ၏။ ထိုနောက် မိမိမျက်နှာကို ဆေးခပြယ်၍၊ ခေါင်းကို အလှဆင်ကာ၊ ပြောင်းပေါက်မှ ကြည့်နေ၏။ ယဟေသည် တံခါးပေါက်သို့ ဝင်လာစဉ် သူမက၊ “မိမိသခင်ကို သတ်သော ဇိမရီသည် ငါ့မြသက်ခြင်း ရှိခဲ့သလော” ဟု ဆို၏။ ယဟေသည် မျက်နှာကို ပြောင်းပေါက်ဘက်သို့ မတော့ကြည့်၍၊ “ငါဘက်၌ ရပ်တည်မည့်သူသည် အဘယ်သူနည်း၊ အဘယ်သူနည်း” ဟု ဆို၏။ ထိုအခါ နန်းတွင်းအမတ်အချို့ဖြစ်သော မိန်းမစိုးနှစ်ယောက် သုံးယောက်က သူ့အား ကြည့်ထွက်လာကြ၏။ သူကလည်း၊ “သူမကို ချလိုက်ကပြီ” ဟု ဆို၏။ ထိုကပြော သူတို့သည် သူမကို ချလိုက်ကြ၏။ ထိုအခါ သူမ၏ သွေးအချိုသည် နံရံပေါ်နှင့် မြင်းများပေါ်သို့ ပက်စင်သွားလေ၏။ ယဟေသည်လည်း သူမကို နှင်းချ၏။ ထိုနောက် သူသည် အထဲသို့ ဝင်၍ စားသောက်ပြီးမှ၊ “ယခု သွား၍ ဤ ကျိန်ဆဲခြင်းခံရသော မိန်းမကို ကြည့်ရှုလော့၊ သင့်ဂိုဏ်းကပြောခဲ့၏။ အကဲကြောင်းမူကား၊ သူမသည် ရှင်ဘုရင်၏ သမီးဖြစ်၏” ဟု ဆို၏။ ထိုကပြော သူတို့သည် သူမကို သင့်ဂိုဏ်းရန် သွားကြပြန်လည်း၊ ဦးခေါင်းခွံ၊ ခြေထောက်များ၊ လက်ဖဝါးများမှတစ်ပါး သူမ၏ ကိုယ်ခန္ဓာအခြားအရာ တစ်စုံတစ်ခုမျှ မတွေ့ရေကပြီ။ ထိုကပြော သူတို့သည် ပန်ကြဲလာ၍ ထိုသတင်းကို သူ့အား ပြောကြားကြ၏။ သူကလည်း၊ “ဤသည်ကား ထာဝရဘုရားသည် မိမိ၏ ကျွန် တံရုဗိအမျိုးသား ဧလိယအားဖြင့် မိန့်တော်မူခဲ့သော နတ်ကပတ်တော် ဖြစ်၏။ ‘ယဇေရလေနယ်မြေ၌ ခွေးတို့သည် ယဇေဗလ၏ အသားကို စားကြလိမ့်မည်။ ယဇေရလေနယ်မြေရှိ လယ်ပင်မြက်နှာပေါ်တွင် ယဇေဗလ၏ အလောင်းကောင်သည် ချွေးကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုကပြော လူတို့သည် ‘ဤသူကား ယဇေဗလ ဖြစ်သည်’ ဟု မဆိုနိုင်ကပြီဟူ၍ ဖြစ်၏” ဟု ဆို၏။ ၂ ရာဇဝင်ချုပ် ၉:၃၀-၃၇။

ဆယ်ပါးသော ဘုရင်တို့သည် ကုလသမဂ္ဂဖြစ်ကြပြီး ထိုတို့အနက် အဓိကဘုရင်မှာ အမရိကန်ပြည်ထောင်စုဖြစ်သည်။ ထိုသူတို့သည် ပုပ်ရဟန်းအာဏာစနစ်အပေါ် တရားစီရင်ခြင်းကို ယူဆောင်လာကြသဖြင့် မီးဖြင့် သူမကို လောင်ကျွမ်းစေကာ သူမ၏အသားကို စားကြလိမ့်မည်။ ထိုတရားစီရင်ခြင်းကို ယဇာဟန်အား ပြောရန် ကောင်းကင်တမန်သည် လာခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး ထိုသို့ပြောနိုင်ရန် သူသည် ယဇာဟန်ကို တောကနုတာရကာလ၏ သမိုင်းထဲသို့ ခေါ်ဆောင်သွားခဲ့သည်။

သို့ရာတွင်၊ တစ်ကနဦးတစ်ရပ်သမိုင်း၏ အမှတ်မရွေး တစ်နည်းသို့သာ မဟုတ်ဘဲ၊ ထိုကာလ၏ အဆုံးတိုင်အောင် သွားစေခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ယခင်ကတည်းက တစ်ထောင်နှစ်ရာခိုင်နှုန်းကလေး၏ အဆုံးတွင် ထားရှိခဲ့ရသည်မှာ ထင်ရှားသည်။ အကဲဖြတ်မှုကား၊ သူသည် ထိုမိန်းမကို မငြိမိသောအခါ၊ သူမသည် နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခြင်း၏ သွေးဖျော်မှု မှူးယစ်နပေါင်းသားဖြစ်သကဲ့သို့၊ ပညာတန်ဆာတို့၏ အမိဟူ၍လည်း အလျင်ကတည်းက သတ်မှတ်ခံထားရပြီးသားဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ထို့နောက် သူသည် ငါ့ကို ဝိညာဉ်အားဖြင့် တစ်ကနဦးတစ်ရပ်သို့ ဆောင်သွား၏။ ထိုအခါ ငါသည် ကဲ့ရဲ့ပစ်ပစ်မှားသောအမည်များနှင့် ပညာစုံလျက်၊ ခေါင်းခုနစ်လုံးနှင့် ချိဆယ်ချောင်းရှိသော အနီစက်ရောင် သားရဲပေါ်တွင် ထိုင်နေသော မိန်းမတစ်ယောက်ကို မငြိမိရ၏။ ထိုမိန်းမသည် ခရမ်းရောင်နှင့် အနီစက်ရောင်အဝတ်တို့ကို ဝတ်ဆင်လျက်၊ ရှုမ၊ အဖိုးတန်ကျောက်မျက်များနှင့် ပုလဲတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားပြီး မိမိလက်၌ မိမိ၏ မတရားသောမထွန်ပုခြင်းမှ ဖြစ်သော စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်အရာများနှင့် မစင်ကပြန်မှုတို့ဖြင့် ပညာသော ရှုခွဲကတစ်လုံးကို ကိုင်ဆောင်ထား၏။ သူမ၏ နဖူးပေါ်တွင်လည်း အမည်တစ်ခု ရေးထားခဲ့သည်မှာ—နက်နဲသောအရာ၊ ဗာဗုလုန်မျှော်၍ ပညာတန်ဆာမတို့၏အမိနှင့် မငြိမိပေါ်ရှိ စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်အရာတို့၏အမိ ဟူ၍ ဖြစ်၏။ ထို့ပြင် ငါသည် ထိုမိန်းမကို သန်ရှင်းသူတို့၏သွေး၊ ယရေ၏ သက်သေအာဇာနည်တို့၏သွေးဖြင့် မှူးယစ်လျက်ရှိသည်ကို မငြိမိရ၏။ ငါသည် သူမကို မငြိမိသောအခါ အလွန်အံ့ဩခြင်းဖြင့် အံ့ဩမိ၏။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၇:၃-၆။

ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်းကဏ္ဍ ၁၇ တွင် ဖော်ပြထားသော “မဟာပညာတန်ဆာ” လည်းဖြစ်သော တိုင်ရုမိုဒြို ပညာတန်ဆာမသည်၊ နောက်တစ်ဖန် မိမိ၏ သီချင်းများကို သီဆို၍ မငြိမိပေါ်ရှိ ဘုရင်များနှင့် ပညာတန်ဆာပုမြည့် အချိန်ရောက်သည်တိုင်အောင် မလှေ့လျော့ခဲ့ခြင်းခံရမည်ဖြစ်သည်။

၁၉၅၀ မတိုင်မီ ထုတ်ဝေခဲ့သည့် ယုံကပြည့်စိတ်ချရသော အဘိဓာန် မည်သည့်အုပ်မဆို ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်းကဏ္ဍ ၁၇ တွင် နိမိတ်သောအဝတ်ကို ဝတ်ဆင်ထားသည့် မိန်းမသည် ရောမကက်သလစ်အသင်းတော်၏ သင့်ကတေဖြစ်သည်ဟု ဖော်ပြထားသည်။ သို့သော် ယခုတွင် ကမ္ဘာသည် ကက်သလစ်အသင်းတော်ကို ခရစ်ယာန်အသင်းတော်တစ်ပါးဟု ယူဆလျက်ရှိသည်။ ကမ္ဘာသည် သူမ၏ အမှန်တကယ်ဖြစ်သော အဘယ်သူဖြစ်သည်ကို မလှေ့လျော့သွားပါ။

ယခင်ကတည်းက ထိုမိန်းမကို မငြိမိသောအခါ အမှောင်ခေတ်တို့၏ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းသည် အဆုံးသို့ ရောက်နေပြီဖြစ်၏။ အကဲဖြတ်မှုကား သူမသည် သန်ရှင်းသူတို့၏ သွေးဖျော်မှု မှူးယစ်နပေါင်းသားဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်၏။ သဘာဝလောကသည် ဝိညာဉ်ရေးရာကို ပုံဖော်ဖော်ပြ၏။ လူတစ်ယောက်သည် မသောကမိ ယစ်မှူးခင်းမဟုတ်ဘဲ၊ သောကပိုးနုကော်မှသာ ယစ်မှူးတတ်၏။

၁၇၉၈ ခုနှစ်မတိုင်မီ ရာစုနှစ်များအလိုက ကက်သလစ်အသင်းတော်မှ ခွဲထွက်ခဲ့ကပြော ပရိုတက်စတင့်များသည်၊ ၁၇၉၈ ခုနှစ်သို့ ရောက်သည့်အခါတွင်ပင် ကက်သလစ်ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးသို့ ပြန်လည်ဝင်ရောက်ရာ လမ်းခရီးကို စတင်နှင့်ပြီးဖြစ်ကပြော။ အကဲဖြတ်မှုမှာ သူမကို “ပညာတန်ဆာတို့၏ မိခင်” ဟု သတ်မှတ်ဖော်ပြထားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ယခင်ကတည်းက သူမကို မငြိမိ အံ့ဩခဲ့သောအခါ၊ တစ်ချိန်က သူမ၏ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံမှုမှ ခွဲထွက်ခဲ့ကပြော အသင်းတော်များသည်ပင် သူမထံသို့ ပြန်လည်ဝင်ရောက်နှင့်ပြီးဖြစ်ကပြော။ ထိုကဲဖြတ်မှု ယခင်ကတည်းက ၁၇၉၈ ခုနှစ်သို့ ဆောင်ယူခံရခြင်းဖြစ်ပြီး ထိုအချိန်တွင် မဟာပညာတန်ဆာသည် ခရစ်ယာန် သန်းပေါင်းများစွာကို သတ်ဖြတ်နှင့်ပြီးသား ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ယူစတိနီယန်က အဒေါ် ၅၃၃ ခုနှစ်တွင် သူမကို အသင်းတော်များ၏ ဦးခေါင်းဟု သတ်မှတ်ခဲ့သကဲ့သို့ပင်၊ တစ်ချိန်က ပရိုတက်စတင့်ဖြစ်ခဲ့ကပြော အသင်းတော်များကိုလည်း သူမသည် မိမိကိုယ်ကို အသင်းတော်များ၏ ဦးခေါင်းဖြစ်သည်ဟု မောက်မာစွာ တောင်းဆိုသော အဆိုကို လက်ခံစေရန် ဖျားယောင်းနှင့်ပြီးဖြစ်သည်။

၁၇၉၈ ခုနှစ်၏ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ရာ ရှုထောင့်မှနေ၍ ထိုနောက် ကောင်းကင်တမန်သည် သမုမာကျမ်းစာပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ရာ ပါဝင်သော နိုင်ငံတော်များ၏ နောက်ဆုံးကိုယ်စားပြုပုဂ္ဂိုလ်ကို ယောဟန်အား ပြောခဲ့သည်။

ကောင်းကင်တမန်ကလည်း ငါ့အား၊ “သင်သည် အဘယ်ကံကြောင့် အံ့ဩသနည်း။ ထိုမိန်းမ၏ နက်နဲသောအရာကို၎င်း၊ သူမကို သယ်ဆောင်သော သားရဲ၏ နက်နဲသောအရာကို၎င်း၊ ထိုသားရဲမှာ ခေါင်းခုနစ်ခုနှင့် ချိဆယ်ချောင်းရှိသည်ကို၎င်း၊ ငါသည် သင့်အား ပြောပြပါ။ သင်မငြိမသော သားရဲသည် တစ်ခါကရှိခဲ့၏။ ယခုမရှိတော့၊ ထိုနောက် အနက်ဆုံးသောတွင်းထဲမှ တက်လာမည်ဖြစ်၍ ဖျက်ဆီးခံရသည့် သွားရမည်။ လောကတည်ထောင်ခါနီးမှစ၍ အသက်စာအုပ်၌ မိမိတို့၏ အမည်များ မရေးမှတ်ထားသော မငြိမသော နေ့တို့သည်၊ တစ်ခါကရှိခဲ့၍ ယခုမရှိတော့သော်လည်း နောက်တစ်ဖန် ရှိလာမည် ထိုသားရဲကို မငြိမသောအခါ အံ့ဩကပြပါမိမိမည်။ ဤနေ့ရော၌ ဉာဏ်ပညာရှိသော စိတ်ရှိရမည်။ ခေါင်းခုနစ်ခုသည် မိန်းမထိုင်နေသော တောင်ခုနစ်လုံး ဖြစ်၏။ ထိုအပြင် ဘုရင်ခုနစ်ပါးလည်း ရှိ၏။ ငါးပါးသည် ကျဆုံးပြီးပြီ။ တစ်ပါးသည် ရှိနေ၏။ အခြားတစ်ပါးမူကား မလာသေး။ သူလာသောအခါတွင် အချိန်တိုကာလသာ တည်နေရမည်။ တစ်ခါကရှိခဲ့၍ ယခုမရှိတော့သော ထိုသားရဲသည်ပင် အဋ္ဌဌမမြောက် ဖြစ်၍ ခုနစ်ပါးထဲမှ ဖြစ်ကာ ဖျက်ဆီးခံရသည့် သွားရ၏။ သင်မငြိမသော ချိဆယ်ချောင်းသည် နိုင်ငံမရရှိသေးသော ဘုရင်ဆယ်ပါး ဖြစ်၏။ သို့သော် သူတို့သည် သားရဲနှင့်အတူ တစ်နာရီကာလမျှ ဘုရင်များကဲ့သို့ အာဏာကို ခံရကမပြု။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၇:၇-၁၂။

ဒဝါဂီယလေကျမ်း အခန်း ၇ နှင့် ၈ တို့၌ အလွယ်တကူ ဖော်ထုတ်နိုင်သကဲ့သို့၊ သမုမာကျမ်းစာ၏ ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ရာ သားရဲသည် နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံကို ဆိုလိုသည်။ ထိုပင် ကောင်းကင်တမန်သည် ယောဟန်အား ဖော်ပြသော နက်နဲသောအရာမှာ သားရဲနှင့် သားရဲပေါ်၌ စီးနင်းနေသော မိန်းမ၏ နက်နဲသောအရာဖြစ်သည်။ သားရဲပေါ်၌ ရှိသော မိန်းမသည် မမြောက်၏ ရှင်ဘုရင်တို့နှင့် မတရားသော ကာမဆက်ဆံမှုကို ပြောသော မဟာပဋ္ဌာတန်ဆာဖြစ်သည်။ ထိုမိန်းမသည် ယဇေဗလေဖြစ်ပြီး၊ သူ၏ ခင်ပွန်းမှာ အာဟပ်ဖြစ်သည်။

ထိုကံကြောင့် လူသည် မိမိအဖနှင့်အမိကို စွန့်၍ မိမိမယားနှင့် ပေါင်းဖက်ရမည်။ ထိုသူနှစ်ဦးသည် တစ်ကိုယ်တစ်သားတည်း ဖြစ်ကပြပါမိမိမည်။ ကမ္ဘာဦးကျမ်း ၂:၂၄။

ယောက်ျားသည် ယောက်ျားဖြစ်၍ မိန်းမသည် မိန်းမဖြစ်သော်လည်း၊ နှစ်ဦးပေါင်းလျှင် အသားတစ်ခုတည်း ဖြစ်ကပြပါမိမိမည်။ သားရဲ၏ နက်နဲသည့် လျှို့ဝှက်ချက်မှာ ၎င်းသည် အသင်းတော်နှင့် နိုင်ငံတော်တို့၏ ပေါင်းစည်းမှုဖြစ်ခြင်း၊ မိန်းမ (အသင်းတော်) နှင့် သားရဲ (ဘုရင်များ) တို့ပေါင်း၍ အစိတ်အပိုင်းနှစ်ရပ်ပါဝင်သော နိုင်ငံတော်တစ်ခုတည်း ဖြစ်လာခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံရေးအုပ်ချုပ်မှုပညာနှင့် ဘာသာရေးအသင်းတော်ဆိုင်ရာ အုပ်စိုးမှုတို့ ပေါင်းစည်းလျက်၊ ထိုဆက်ဆံရေး၌ မိန်းမက အုပ်စိုးချုပ်ကိုင်နေခြင်းကို “သားရဲ၏ ပုံရိပ်” ဟု ခေါ်သည်။ ယောဟန်အား သားရဲက မိန်းမကို ဆောင်ထားလျက်ရှိသည်ကို ပြောထား၏။ အကံကြောင်းမှာ ထိုဆက်ဆံရေးကို ချုပ်ကိုင်အုပ်စိုးနေသူမှာ မိန်းမပင် ဖြစ်သောကံကြောင့်တည်း။

သင်မငြိမသော မိန်းမသည် မမြောက်ပြီရရှိ ဘုရင်တို့ကို အုပ်စိုးသော ထိုကံကြောင့်သည့် မှီငြမ်းဖြစ်၏။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၇:၁၈

သားရဲနှင့် မိန်းမသည် ပေါင်းစည်း၍ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံတည်းကို (အသားတစ်ခုတည်း) ကိုယ်စားပြုကပြပါမိမိမည်။ ကောင်းကင်တမန်သည် မဟာပဋ္ဌာတန်ဆာနှင့် မမြောက်၏ ရှင်ဘုရင်များအကြားရှိ ဆက်နွယ်မှုကို အထူးအလေးပေးနေသည်။ “ရှိခဲ့ပြီးယခုမရှိ” သော “သားရဲ” သည် “အနက်ဆုံးသောတွင်းမှ တက်လာ၍ ဖျက်ဆီးခံရသည့် သွားမည်” ဖြစ်ပြီး၊ “မြောက်ပြီပင်” ဖြစ်ခြင်းပင်

နထိုင်သောသူတို့သည်” ထိုအရာနောက်သို့ “အံ့ဩကဏ္ဍိမ္မံ” ဟူသည်မှာ မဟာပဋိတန်ဆာ၏ သစေသေဒဏ်ရာ ကုသပန္နိလည်ကောင်းမွန်သည်အခါ ပေါပုတစေ့စက်ကို ဆိုလိုသည်။ သူမသည် သမုမာကျမ်းစာ ပရဇာဖက်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ပဉ္စမမြောက်နှိုင်း “ဖဏ္ဍိခဲ” သစ်လည်း၊ 1798 ခုနှစ်တွင် သစေသေဒဏ်ရာကို ခံရမည်ဟု “သတ်မှတ်ထား” ခဲ့သည်။

ယောဟန်သည် ဝိညာဉ်ရေးအရ ၁၇၉၈ ခုနှစ်သို့ ပိုဆောင်ခံရသောအခါ၊ သူမသည် သားရဲ “မဟုတ်” ခဲ့၏။ သို့ရာတွင် မကဏ္ဍိမ္မံရောက်လာမည့် တနင်္ဂနွေပေဒေဝီ အဆုံးသတ်မည့် သင့်ကတေနှစ် ခုနှစ်ဆယ်၏ နိဂုံးတွင် သူမ၏ သစေသေဒဏ်ရာ ဒဏ်ရာ ပျောက်ကင်းသွားသောအခါ၊ သူမသည် တဖန် အသက်ရှင်လျက် “ဖဏ္ဍိ” လာကာ၊ မိမိ၏ သီချင်းများကို သီဆိုလျက်၊ မတရားမထွေပျက်၊ ခရစ်ယာန်များကို သတ်ဖြတ်လျက် ရှိပေ၏။

အခန်း ဆယ့်ခုနစ်သည် သမုမာကျမ်းစာပရဇာဖက်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ပါရှိသော နိုင်ငံများ၏ နောက်ဆုံးတင်ပျက်ဖျက်သဖြင့်၊ သမုမာကျမ်းစာပရဇာဖက်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ပါရှိသော ထိုနိုင်ငံများအကြောင်း ပထမဦးဆုံးဖော်ပြခြင်းနှင့် ကိုက်ညီရမည်။ ထိုနိုင်ငံများအကြောင်း ပထမဦးဆုံးဖော်ပြခြင်းကို ဒံယလေ အခန်းကြီးတွင် တွေ့ရပေပြီ။ ထိုဖော်ပြခြင်းကို ဟဗကကုတ်၏ “ရူပရုံကို ရေးသား၍ ပြီးများပေါ်တွင် ရှင်းလင်းစွာထားလော့” ဟူသော အမိန့် ပြည့်စုံခြင်းဖြစ်သော ဇယားနှစ်ခုပေါ်တွင် ကိုယ်စားပြုဖော်ထားသည်။

မီလာရိုက်များသည် ဒံယလေကျမ်း အခန်းကြီး ၇ နှင့် ၈ တို့၌ ကိုယ်စားပြုဖော်ပြထားသော သမုမာကျမ်းစာပရဇာဖက်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ နိုင်ငံတော်များကို နားလည်ရာ၌ မှန်ကန်ခဲ့ကပြန်လည်း၊ ၎င်းတို့၏ နားလည်မှုမှာ မပြည့်စုံသေးခဲ့သည်။ ဒံယလေကျမ်း အခန်းကြီး ၁၀ မှ မီလာ၏ ရတနာသည် နောက်ဆုံးသောကာလ၌ ဆယ်ဆပို၍ တောက်ပလင်းလက်လာသည်။ အကြောင်းမှာ ၎င်းကို သမုမာကျမ်းစာပရဇာဖက်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ နိုင်ငံတော်များ၏ ပထမဆုံးရည်ညွှန်းချက်ကိုသာမက၊ အဋ္ဌဋ္ဌမသည် ခုနစ်ထဲမှ ဖြစ်သည်ဟူသော ဗျာဒိတ်ဖော်ပြခြင်း၏ ပထမဆုံးရည်ညွှန်းချက်ကိုလည်း သတ်မှတ်ဖော်ထုတ်နသေဒဏ်အရာအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုလာကပြန်ခြင်းဖြစ်သည်။ ယရှေသည် အရာတစ်ခု၏ အဆုံးကို အရာတစ်ခု၏ အစဖြင့် အစဉ်အမပြုရပ်ဖော်တော်မူ၏။

ပရဇာဖက်အပေါင်းတို့သည် နောက်ဆုံးသောကာလများအကြောင်းကို ဟဗပဋိတန်ဆာ၏ ပြီး ပြီး ယောဟန်သည် ဗျာဒိတ်ကျမ်း ဆယ့်ခုနစ်တွင် “ယခင်ရှိခဲ့၍ ယခုမရှိတော့ဘဲ၊ အနက်မရှိသောတွင်းထဲမှ တက်လာမည်ဖြစ်ကာ ပျက်စီးခြင်းသို့ သွားမည်” ဟူသော “သားရဲကို” တင်ပြသည့်အခါ၊ နောက်ဆုံးသော မြေကြီးခြေခိုင်ရာနိုင်ငံတော်ကို ဖော်ထုတ်ပြောလျက်ရှိသည်။ ထိုသားရဲသည် “အနက်မရှိသောတွင်း” ထဲမှ တက်လာသည်ဟု ဆိုရာတွင်၊ ယင်းသည် “စာတန်၏တန်ခိုး၏ အသစ်သော ပေါ်ထွန်းခြင်း” ကို သင့်ကတေပုဂ္ဂိုလ်အရာဖြစ်သည်။

“သူတို့သည် မိမိတို့၏ သက်သေခံခြင်းကို ပြီးဆုံးကပြောအခါ [ပြီးဆုံးလျက်ရှိကပြောအခါ]၊’ လျှော်တအေဝတ်ကို ဝတ်ဆင်လျက် ပရဇာဖက်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သက်သေခံနှစ်ပါး၏ ကာလသည် ၁၇၉၈ ခုနှစ်တွင် အဆုံးသတ်ခဲ့သည်။ သူတို့သည် မထင်ရှားသော အခြေအနေ၌ မိမိတို့၏ အမှတ်တော်၏ အဆုံးသို့ နီးကပ်လာနေကြပြန်၊ ‘အနက်ရှိသော တွင်းမှ တက်လာသော သားရဲ’ ဟု ဖော်ပြထားသော တန်ခိုးအားဖြင့် သူတို့အပေါ် စစ်မက်ပျက်မည် ဖြစ်သည်။ ဥရောပနိုင်ငံများစွာတွင် အသင်းတော်နှင့် နိုင်ငံတော်၌ အုပ်စိုးခဲ့သော အာဏာများသည် ရာစုနှစ်များစွာတိုင်အောင် ပုပ်ရုန်းမင်းစနစ်ကို ကြီးခံအဖြစ် အသုံးပြုလျက် စာတန်၏ ထိန်းချုပ်မှုအောက်တွင် ရှိခဲ့ကပြန်သည်။ သို့ရာတွင် ဤနုရော၌ စာတန်ဆန်သော တန်ခိုး၏ ထင်ရှားပေါ်လွင်မှု အသစ်တစ်ရပ်ကို မမြင်တွေ့ရေသည်။” The Great Controversy, 268.

ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်း ၁၁ တွင် “အနက်မရှိသော တွင်းထဲမှ တက်လာသော သားရဲ” ကို ပြင်သစ်တော်လှန်ရေး၏ ဘုရားမရှိဝါဒဖြစ်သည်ဟု ထိုကျမ်းပိုဒ်၌ သတ်မှတ်ဖော်ပြထားသောကြောင့်၊ “အနက်မရှိသော တွင်း” ဟူသော အသုံးအနှုန်းသည် ဘုရားမရှိဝါဒ၏ သင့်ကတောဖြစ်သည်ဟု သာသနာရေးပညာရှင်အချို့က ငြင်းခုံကြိမ်မည်။ သို့သော် ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်း ၉ တွင် အစုစုလားသည် “အနက်မရှိသော တွင်း” ထဲမှ တက်လာခဲ့ပြီး အစုစုလားသည် ဘုရားမရှိဝါဒ မဟုတ်ပေ။ “အနက်မရှိသော တွင်း” သည် စာတန်ဆန်သော ပေါ်ထွန်းဖော်ပြမှုကို ကိုယ်စားပြုသည်။

“ကျွန်ုပ်သည် သူ့အား ပြောကြားခဲ့၏။ သခင်ဘုရားသည် မိမိအား ရှုပါရုံ၌ မက်စမရေစံဇမ်သည် မာရ်နတ်ထံမှ၊ အောက်ခြေမဲ့သော တွင်းနက်ထဲမှ ဖြစ်ကြောင်း ပြောတော်မူခဲ့ပြီး ၎င်းကို ဆက်လက်အသုံးပြုသူများနှင့်အတူ မကပြီ၊ ထိုနောက်ပိုင်း သွားရလိမ့်မည်ဟု ပြောတော်မူခဲ့ကြောင်း ဖြစ်သည်။” Review and Herald, July 21, 1851.

“မာရ်နတ်” ထံမှ ဖြစ်သောအရာဟူသည် “အနက်မရှိသောတွင်း” ထံမှ ဖြစ်သောအရာပင် ဖြစ်သည်။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်း ၁၇ တွင် အနက်မရှိသောတွင်းမှ တက်လာသော သားရဲသည် ပျက်စီးခြင်းထံသို့ ဝင်သည့် အာဏာဖြစ်ပြီး အသက်စာအုပ်၌ မိမိတို့၏ အမည်များ မရေးထားသောသူတို့သည် ထိုသားရဲနောက်သို့ အံ့ဩ၍ လိုက်ကကြိမ်မည်။ “ပျက်စီးခြင်း” ဟူသည် ထာဝရအပြစ်ဒဏ်ကို ဆိုလိုပြီး ဗျာဒိတ်ကျမ်းတွင် ထိုအရာကို “မီးအိုင်” ဟူ၍ ကိုယ်စားပြုဖော်ပြထားရာ၊ သားရဲကို ထိုအိုင်ထဲသို့ ပစ်ချခြင်းခံရသည်။

ထိုသားရဲကိုလည်း ဖမ်းယူခဲ့ကြ၏။ သူနှင့်အတူ၊ သူ၏ရုဉ်း အံ့ဖွယ်နိမိတ်လက္ခဏာများကို ပုဂ္ဂိုလ်၍ ထိုနည်းဖြင့် သားရဲ၏အမှတ်တံဆိပ်ကို ခံယူခဲ့သောသူများနှင့် သူ၏ရုပ်တုကို ကိုးကွယ်သောသူများကို လှည့်ဖွင့်ခဲ့သည့် မိစ္ဆာပရောဖက်ကိုလည်း ဖမ်းယူခဲ့ကြ၏။ ထိုနည်းစဉ်ကို ကနုကန်ရမ်းနှင့် လောင်ကျွမ်းနေသော ကန်ရကေန်ထံသို့ အသက်ရှင်လျက် ပစ်ချခဲ့ကြ၏။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၉:၂၀။

အခန်းဆယ့်သုံး၌ ပင်လယ်မှ တက်လာသော ပထမသားရဲကို ဖော်ပြထားပြီး ၎င်းကို Sister White က ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာစနစ်ဖြစ်သည်ဟု တိုက်ရိုက် သတ်မှတ်ထားသည်။ ထိုကျမ်းပိုဒ်၌ လောကသည် ပုပ်ရဟန်းမင်းသားရဲနောက်သို့ အံ့ဩလျက် လိုက်ကပြသည်။

ထိုနောက် သူ၏ခေါင်းတစ်လုံးမှာ သဆုံးလုနီးပါး ဒဏ်ရာရရှိသကဲ့သို့ ငါမငြိ၏။ သို့ရာတွင် သူ၏ သစေ့နိုင်သောဒဏ်ရာသည် ပြန်လည်ပျောက်ကင်းလေ၏။ ထိုအခါ လောကတစ်ခုလုံးသည် သားရဲနောက်သို့ အံ့ဩခြင်းဖြင့် လိုက်ကကြ၏။ ဗျာဒိတ် 13:13။

ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၇ တွင် “မကြီးပြေ၍ နထိုင်သူတို့သည် အံ့ဩခြင်းခံရကြပြီမည်” ဟု ဖော်ပြထားသော သားရဲသည် မကပြီရောက်လာမည့် တနင်္ဂနွေနေ့ ဥပဒေတွင် ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာ၏ သစေ့နိုင်သော ဒဏ်ရာ ပြန်လည်ကုသခြင်းခံရသောအခါ ပေါ်ထွက်လာမည့် စာတန်၏ တန်ခိုး၏ နောက်ဆုံး ပေါ်ထွန်းခြင်းဖြစ်သည်။ အခန်း ၁၇ တွင် ဖော်ပြထားသော မိန်းမနှင့် သူမစီးနင်းထားသော သားရဲ၏ ပရောဖက်ပြုလက္ခဏာအပေါင်းတို့သည် ၁၉၅၀ မတိုင်မီ ထုတ်ဝေခဲ့သော အဘိဓာန်များက သတ်မှတ်ဖော်ပြခဲ့သကဲ့သို့ပင် ရောမအသင်းတော်ကို ခွဲခြားဖော်ထုတ်ပေးသည်။

ဗျာဒိတ်ကျမ်း အခန်းဆယ့်ခုနစ်တွင် ဖော်ပြထားသော သားရဲသည် သားရဲ၏ပုံရိပ်ဖြစ်သော ဘုရားကျောင်းနှင့် နိုင်ငံတော်တို့ ပေါင်းစည်းမှု၏ သင့်ကတောဖြစ်သည်။ ဦးခေါင်းခုနစ်ခုပြီး ချီဆယ်ချောင်းရှိသော သားရဲသည် မိန်းမက စီးနင်း၍ အုပ်စိုးလျက်ရှိသော၊ ရှင်ဘုရင်ဆယ်ပါး (ကုလသမဂ္ဂ) ဖြစ် ဖွဲ့စည်းထားသည့် နိုင်ငံတော်ဖြစ်သည်။ ထိုမိန်းမသည် “မဟာဗာဗုလုန်၊ ပညွှတ်တန်ဆာတို့၏ မိခင်” ဟု သတ်မှတ်ဖော်ပြထားသော ပုပ်ရဟန်းမင်းအဖွဲ့အစည်းဖြစ်သည်။

သင့်ကတေများကို အတည်ပြုပြန်မှတ်ပေးပြီးနောက်၊ သမ္မာကျမ်းစာ ပရောဖက်ပျောက်၏ နိုင်ငံတော်များဆိုင်ရာ နောက်ဆုံးပုံဖော်တင်ပြချက်ကို လက်ခံရရှိစေရန် ယောဟန်ကို ယူဆောင်သွားခဲ့သော သမိုင်းကာလအမှတ် ၁၇၉၈ ခုနှစ်သို့ ကျွန်ုပ်တို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိနိုင်သည်။

လာမည့်ဆောင်းပါးတွင် ထိုနိုင်ငံများနှင့် ဒန်နီယလေ အခန်းကိုပြီး၍ ထိုနိုင်ငံများကို ကိုယ်စားပြုပေးသည့်အကဲဖြတ်မှုကို ကျွန်ုပ်တို့ ဆွေးနွေးပါမည်။

“လုပ်ဆောင်မှု၏ စင်မငြိပင်သို့ ရောက်လာခဲ့သော လူမျိုးနိုင်ငံတိုင်းကို၊ ‘စင်တင်ကြည့်သူနှင့် သန့်ရှင်းတော်မူသောအရှင်’ ၏ ရည်ရွယ်ချက်ကို ပညာစုံစမေ့မည်မစမေ့မည်ကို မငြိတွန့်နိုင်ရန်အတွက်၊ မကြောက်ပြုပင်တိုင် မိမိတို့၏ နှလုံးကို ယူဆောင်ခွင့်ပြုပြန်ပေးခဲ့သည်။ ပရောဖက်ပျောက်သည် ကမ္ဘာ့အင်အားကို အင်ပါယာများဖြစ်သော ဗာဗုလုံ၊ မဒေ-ပရေသို၊ ဂရိနှင့် ရောမတို့၏ ထွန်းကားခြင်းနှင့် ကျဆုံးခြင်းကို ခြေရာခံဖော်ပြခဲ့သည်။ ဤအင်ပါယာတစ်ခုချင်းစီ၌လည်း၊ အင်အားနည်းသော လူမျိုးနိုင်ငံများနှင့်တူသကဲ့သို့ပင်၊ သမိုင်းသည် မိမိကိုယ်ကို ပြန်လည်ထပ်မံပြောခဲ့သည်။ တစ်ခုစီ၌ စမ်းသပ်ကာလ ရှိခဲ့သည်၊ တစ်ခုစီ ပျက်ကွက်ခဲ့သည်၊ ၎င်း၏ ဘုန်းအသရေ မှိန်ဖျော့သွားခဲ့သည်၊ ၎င်း၏ အာဏာစွမ်းအား ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သည်၊ ထိုနောက် ၎င်း၏ နှလုံးကို အခြားတစ်ခုက အစားထိုးယူခဲ့သည်။”

“လူမျိုးအမျိုးမျိုးတို့သည် ဘုရားသခင်၏ အခြေခံမှုများကို ပယ်ချခဲ့ကပြီ၊ ထိုပယ်ချခြင်း၌ မိမိတို့၏ ပျက်စီးခြင်းကို ကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေခဲ့ကြသည်လည်း၊ သူတို့၏ လှုပ်ရှားမှုအလုံးစုံတစ်လျှောက်တွင် အရာခပ်သိမ်းကို အုပ်စိုးထိန်းချုပ်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ ရည်ရွယ်တော်မူချက်သည် အလုပ်လုပ်နကေခြင်း ထင်ရှားလျက်ရှိခဲ့သည်။” Education, 177.